

Strid med en Betingelse, som vi indsatte i Loven, da vi opfordrede dem til' at tegne Forstærkningsfonden.

Indenrigsministeren (Skeel): At Forstærkningsfonden efter Loven af 1875 § 5 skal forøges med 20 pCt. af den Forøgelse, som Rentegarantien faar, anser jeg for aldeles utvivlsomt. Jeg skal ikke forfølge de Beregninger, som det ærede Medlem (Lauber) forøvrigt anstillede om, hvem der vil have Fordel eller Skade af, at Loven vedtages, men jeg skal kun gjentage, hvad jeg sagde ved Sagens 1ste Behandling, at jeg anser det for ganske utvivlsomt, at de paagjældende Koncessionshavere have en begrundet moralsk Ret til at faae den i Lovforslaget indeholdte Rentegaranti. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. Petersen) anstillede nogle Betragtninger om Betydningen og Vigtigheden af den i sin Tid projekterede Forbindelse fra Nykjøbing over Gjesfer til Warnemünde og den derved tilveiebragte nye Forbindelse mellem Lyngskland, Danmark og de nordlige Lande. Jeg skal selvfølgelig under denne Sags Behandling ikke komme ind paa en Undersøgelse af, hvorvidt de Fordele, som en saadan Bane stillede i Udsigt, stode i Forhold til de Udgifter, som vilde være forbundne dermed, men jeg vil kun bemærke med Hensyn til denne Sag, at Udsigten til, at en saadan Bane vilde blive realiseret, dengang var meget lysere end nu; man tillagde den dengang en saa stor Betydning, og der arbejdedes med saa stor Interesse paa denne Sag, at det paagjældende Selskab havde al god Grund til at vente, at den Betingelse, som man her havde sat for, at de kunde faae Rentegaranti, virkelig vilde indtræde og Selskabet var ganske uden Skyld i, at den ikke senere indtraaede. Da det nu er bekendt, at Forhandlingerne om Gjennemførelsen af denne Bane ere strandede, saa er jo dog Udsigten til, at denne Betingelse i alt Fald i en nær Fremtid vil kunne opfyldes, borte, og Spørgsmaalet foreligger jo altsaa ganske naturligt. Vil man nu, uagtet den billige Forventning, Selskabet har haft om at faae Garanti for den bedre Forbindelse, som det har tilveiebragt over Guldborg Sund, en Forbindelse, som har Betydning ikke alene, naar dette større Foretagende kommer igang, men som ogsaa har sin virkelige Betydning for den lokale Trafik, haade Jernbanetrafikken og den almindelige Trafik paa den altforhen tilstedebeværende Bro, negte denne? Er det billigt, at Selskabet under disse Omstændigheder, da der er tilveiebragt et virkelig, ogsaa under de nuværende Forhold nyttigt Anlæg, for bestandig skal afstæres fra Udsigten til at faae en Rentegaranti, som Alle maa indrømme, det har haft en rimelig Forventning om? Jeg skal iøvrigt ikke forlange Diskussionen. Jeg tror ikke, at en næiere Drøftelse af, hvad der kan siges for og imod, og af, hvorvidt Sel-

selskabet har Rettskrav eller kun et moralsk Krav osv., vil forandre den Stemning, der er i Tinget; men jeg skal kun sige, at det er med stor Villighed, at jeg har fulgt den Opfordring, der kom fra Finantsudvalget til mig i Form af en anbefalende Henvisning om at tage denne Sag under Overveelse.

Lh. Nielsen: Jeg skal hverken komme ind paa den norvest—sjællandske Bane eller Herningbanen, thi de ligge ikke for. Jeg tror for Resten, at begge disse Anlæg vilje tilstrækkelig, at de Paagjældende, der have haft med dem at gjøre, ikke ere blevne fede ved den Historie. Men som sagt, det ligger ikke for. Dette til det ærede Medlem (Lauber). Jeg har iøvrigt kun bedt om Ordet for paa en Maade at feie for Finantsudvalgets Dør. Det ærede Medlem mente nemlig, at Undersøgelsen af Andragendet var foregaaet bag efter Indstillingen. Det er jo i høi Grad urigtigt af det ærede Medlem at sige noget Saadant; thi netop denne Sag er paa Grund af sin Vigtighed bleven drøftet ikke een, men to Gange aldeles bestemt, den ene Gang endog meget udfølgelig — en Drøftelse, som de andre Andragender ikke have faaet —, og derefter paany sammen med disse. Naar det ærede Medlem derfor anfører noget saa Urigtigt, maa det bero paa, at han ikke har været tilstede i det Møde, hvor Andragenderne bleve forhandlede.

Lauber: Til den ærede sidste Taler skal jeg kun bemærke, at jeg har meget godt fulgt de Forhandlinger, som have fundet Sted i Udvalget om denne Sag, og det Indtryk, jeg har faaet deraf, har jeg udtalt — det ærede Medlem har selvfølgelig faaet et andet Indtryk af disse Forhandlinger. Den meget ærede Minister har ikke modsagt, men heller ikke bekræftet den Formodning, som jeg har ytret, nemlig den, at den 1ste Oktober eller i alt Fald, saasnart Loven var traadt i Kraft, vilde et Beløb, som svarede til det Tilskud, der skulde gjøres til Forstærkningsfonden, være at tilbagebetale til det paagjældende Pengeinstitut. Heller ikke har den ærede Minister besvaret, men undgaaet at besvare — tror jeg — det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, om ikke for Fremtiden 9,600 Kr. aarlig vil være at udrede af Forstærkningsfonden, som saaledes har maattet afgive hele den Forøgelse, som den vilde modtage efter den Fortolkning, som blev fremsat af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og som jeg tror ogsaa blev tiltraadt af den ærede Minister. Jeg tillæber mig derfor fremdeles at paaftaa og hævde aldeles bestemt, at 9,600 Kr. aarlig vil gaa ud af Forstærkningsfonden, dersom Andringsforslaget ikke bliver vedtaget; der vil ialt efter Loven udgaa 16,000 Kr., men de 6,400 Kr. er der jo ikke Strid om. Naar den meget ærede Minister nu atter fremsatte den Bemærk-